

V I N N Ý

K M E N

Občasník Brněnské diecéze

číslo 3

„Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti.“

J 15,5

Obsah

Malá úvaha o čase a uplynulém jubileu	4
Christus+Mansionem+Benedicat 2011 (<i>I. Pospíšilová</i>)	6
Na postní notu (<i>B. Bednařiková</i>)	8
Velikonoční úvaha (<i>S. Košíčková</i>)	10
Dějiny rané Jednoty bratrské (1457-1494) (<i>J. Sladký</i>)	13
Stránky pro děti	16
Stránky pro mládež	18
Rozhovor s bratrem patriarchou ThDr. Tomášem Buttou ...	20
Ohlédnutí za výstavou praporů	23
– <i>Kázání při otevření výstavy (P. Šandera)</i>	24
– <i>Prapor jako náboženský symbol (T. Butta)</i>	25
Pozvánky	28
Nabídka nových knih z tiskového střediska	30
Výročí a narozeniny	31
Datový plán	32

Malá úvaha o čase a uplynulém jubileu

*Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: „Ty jsi můj Bůh,
rozhodující chvíle mého života máš ve svých rukou.“*

Vysvobod' mě z rukou nepřátel a těch, kdo pronásledují mě.

*Rozjasni tvář nad svým služebníkem,
ve svém milosrdenství mě zachraň Hospodine,
kéž nejsem zahanben, když tě volám*

Žalm 31, 15-18a

Vstupujeme do dalšího roku, ale stále se ještě ohlížíme i za loňským jubilejním rokem (viz rozhovor v tomto čísle).

Dovoluji si uvést toto číslo malou úvahou o čase. Bůh je Pán času. Minulost, přítomnost i budoucnost pro něho představuje jedno jediné TĚŽ. Naše bytí v čase a dějinách se oproti tomu stále odehrává ve spojitosti i v napětí MEZI TÍM, co bylo, a co by mohlo být a bude. Mezi minulostí a pro nás neznámou budoucností. Ale také mezi Božím dílem a naší reakcí na ně.

V proudu událostí, dní a příležitostí přicházejí zvláštní chvíle. Časy, kdy se rozhoduje o dalším směru. Takové „křižovatky“ časů. Jsou to momenty milosti, kdy na nás dopadá přítomnost a naléhavost Boží výzvy. Tehdy cítíme naději i bázeň. Zakoušíme Boží přítomnost v dějinách.

Připomenuli jsme si jubileum církve i diecéze. Hodnotíme oslavy, bohoslužby. Co jsme si během příprav a průběhu oslav uvědomili? Co nám bylo darováno? Jak jsme se při tom setkali s Bohem a co z tohoto setkání vyplývá pro naši další cestu?

Přeji nám všem, abychom o uplynulém jubileu takto uvažovali a abychom při svých vzpomínkách, modlitbách i rozhovorech objevovali přítomnost a naléhavost Boží výzvy – a hlavně na tuto výzvu správně odpovídali.

Požehnaný rok Páně 2011!

Petr Šandera, biskup

Christus + Mansionem + Benedicat

2011

*K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasu,
jenž nad tebou vzejde.*

Iz 60,3

*Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů
krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili
v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě naroze-
ný král židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu
a přišli jsme se mu poklonit.“*

Mt 2,1-2

Starozákonní proroctví a evangelijní zpráva o jeho naplnění určitým způsobem ohraničují vánoční čas – čas zaslíbení a čas naplnění. Prorok Izaiáš před staletími ohlašuje, že temnotu, v níž tápe hříšný svět, prozáří Hospodinova sláva. A evangelista Matouš zhruba o 750 let později podává zprávu o tom, že se tak skutečně stalo.

Jas té slávy uviděli kdesi daleko na východě mudrcové. Nemávli nad tím rukou, neřekli, že je to strašně daleko a že stačí, když se pokloní jiní. Vydali se na cestu; nevzdali to, ptali se... a hvězda šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. I tam to ještě mohli vzdát. Mohla je odradit nuzota chléva, mohli se domnívat, že zabloudili; oni však mají jasno: Toto je ten právě narozený král židů! Padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato kadidlo a myrhu. A jejich dary signalizují, že vědí mnohem víc: Zlato – to je atribut světského krále. Kadidlo je znamením Ježíšovy velekněžské služby. A myrha předjímá to, co potom brzy přijde: spásu světu, žijícímu v temnotách hříchu, přinese oběť trpícího Krista!

Aby mudrcové doputovali ke Kristu muselo se stát několik věcí: Nejprve museli porozumět znamení doby: „*viděli jsme na východě jeho hvězdu*“. Pak museli podstoupit namáhavou cestu – prý víc jak 1.200 km. A také se nestyděli ptát. Především se však nedali odradit; nezviklaly je světské představy, ani lhostejnost veleknězů a zákoníků. (Věděli, kde se má Mesiáš narodit, ale nevydali se tam.) Hvězda šla před nimi ... a přivedla je až k místu, kde bylo to dítě, kde byl ten skutečný Král a Pán.

Mudrcové se vydali za Kristem – a na cestu za ním zvou i nás. A i dnes jsou důležité stále stejné věci: **Nevzdat to, nenechat se odradit. Ptát se po Kristu, hledat projevy jeho moci a lásky, důvěřovat mu a dát se jím vést.** A budeme překvapeni jak intenzivně i dnes Bůh jedná ke spáse světa.

Jít za hvězdou. To je úkol církve, která hledá Krista v časech úzkosti a temnoty hříchu. To je cesta těch, kteří se chtějí i dnes setkat s Kristem. A v tomto smyslu necht' se nejen nad vstupy do kamenných domovů, ale i nad každým lidským srdcem objeví ona touha, kterou vyjadřuje nápis: C+M+B. Ať sám Pán žehná srdcím, která se před ním v úctě a pokoře sklánějí. Ať žehná srdcím, ve kterých se pro něho našel příbytek. Christus mansionem benedicat.

Iva Pospíšilová

Na postní notu

Slovo **půst** známe už ze starověku. Je zajímavé, že se dochovalo až do 21. století po Kristu. Pravda, v poněkud pozměněném smyslu. Původně se půst dodržoval obvykle z důvodů náboženských. A dnes? Je to jen očistná kúra před operačními zákroky? Nebo jen lidská touha shodit přebytečná kila?

Co je to vlastně **půst**? Znamená to jen zřeknout se jídla? To by bylo příliš povrchní. Starozákonní prorocká slova se i dnes chtějí dotknout našeho sluchu i srdce. A my bychom je neměli přeslechnout. U proroka Jóele čteme ve 2. kapitole výrok Hospodinův: „**Navrat'tese ke mně celým srdcem, v postu, pláči a nářku. Roztrhněte svá srdce, ne oděv!**“ Tato výzva nemá jen vnější znaky. Půst není divadlem pro veřejnost. Má jít do hloubky. Očistit tělo od balastu je dobré a prospěšné. Ale člověk není jen tělo. Naše nitro také potřebuje zbavit se všeho nedobrého. Toho, co kazí mezilidské vztahy a odvádí nás od Boha.

Pro to také existuje velmi staré slovo: **hřích**. Ale jeho původnímu významu už dnes mnoho lidí nerozumí. O smlouvě mezi Bohem a člověkem nic nevědí a z Desatera Božích přikázání respektují většinou jen jedno: Nezabiješ!

Opravdu to chce návrat k Bohu. Přestaňme myslet jen na vlastní prospěch a uvidíme, co je potřeba nám i světu. Všichni lidé jsou Božími dětmi. Ale nestaráme se jen o sebe? Respektujeme také práva ostatních? Všímáme si, že se nemají všichni dobře a že mnozí potřebují naši pomoc?

Připomeňme si opět slova Písma. Nejsou vůbec zastaralá, třebaže byla napsána před více než 3000 lety: „**Potřebný ze země nevyumizí. Proto ti přikazují: Ve své zemi ochotně otevřij ruku svému utištěnému a potřebnému bratru.**“ (Dt 15, 11). Možností i příle-

žitostí máme mnoho. Ale nejsme-li ochotni těm utištěným a potřebným pomáhat, není s naší vírou něco v pořádku. „*Víra bez skutků je mrtvá*“, říká apoštol Jakub (*Jk 2,17*). Proto otevřeme svou ruku potřebným. Ruka sevřená v pěst je tvrdá. Ale otevřená ruka dovede pohladit, pomoci, posloužit.

Tak na to nezapomeňme. Půst od jídla jistě prospěje našemu tělu. Půst od hříchu prospěje naší duši. Modleme se:

**Svatý Bože, všichni žijeme jen z tvého odpuštění.
Dej nám poznat náš hřích,
abychom mohli přijmout tvou milost
a nikdy se jí nezřekli.**

Jan Zlatoústý (354 – 407), z jehož liturgie jsou některé části i v liturgii naší, napsal:

„Půst není ve své podstatě zdrženlivostí od pokrmů, ale od hříchu. Kdo se postí od jídla, půst snižuje. Postíš se? Ukaž to skutkem. Ptáš se jak? Třeba takto: Smiř se s nepřítelem, nezávid' příteli. Ať se postí ruka od cizího majetku, noha od kroků k nedovoleným cílům. Ať se postí oko od všetečných pohledů, ústa od neslušných slov.

Jaký můžeme mít užitek z toho, když se sice zdržujeme masa, ale ubíráme plnost života lidem, které haníme či zlobíme se na ně? K postu patří úcta k bližnímu.“

Bohumila Bednaříková

Velikonoční úvaha

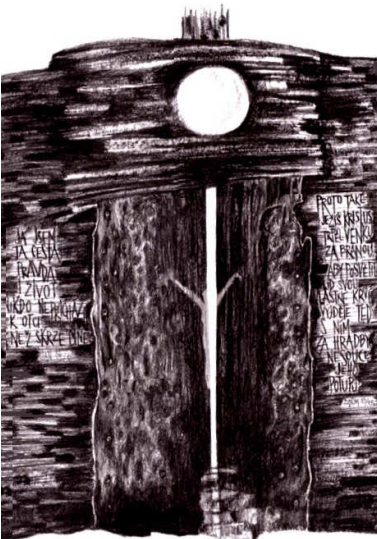
ThDr. Světlá Košíčková

*Vejděte těsnou branou; Prostorná je brána a široká je cesta,
která vede do záhuby; a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí.*

*Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu,
a málokdo ji nalézá.*

Matouš 7,13-14

Kříž nese ty, kteří jej nesou.

Milí přátelé,

naš způsob života – práce, užívání volného času, slavení svátků – se v řadě věcí liší od života předcházejících generací. V mnohém je náš život pohodlnější. Máme zajištěny základní životní potřeby a k tomu četné vymoženosti, o kterých se lidem před 50 lety ani nesenilo. Ale tím se život nestal jednodušší a snazší. Spíš naopak. Rozšířil se prostor naší svobody v rozhodování. Přicházejí stále nové impulsy, na které musíme reagovat, volit mezi službou dobrému nebo špatnému, směřovat k dobru nebo ke zlu. Denně nám řada subjektů vnucuje své vidění věcí, aby náš přiměla jednat v jejich prospěch. Slibuje různé výhody, že nás zbaví nějakého problému – našeho kříže, ale vzápětí nám zákeřně další těžké kříže naloží. A tak se točíme v začarovaném kruhu útěku od kříže a při tom na sebe další a další nabalujeme.

le nové impulsy, na které musíme reagovat, volit mezi službou dobrému nebo špatnému, směřovat k dobru nebo ke zlu. Denně nám řada subjektů vnucuje své vidění věcí, aby náš přiměla jednat v jejich prospěch. Slibuje různé výhody, že nás zbaví nějakého problému – našeho kříže, ale vzápětí nám zákeřně další těžké kříže naloží. A tak se točíme v začarovaném kruhu útěku od kříže a při tom na sebe další a další nabalujeme.

Pán Ježíš přišel, aby nesl kříž, do něhož jsou zahrnuty i všechny kříže naše. Už od nich nemusíme utíkat v krátkozrakém a nezodpovědném řešení problémů. Ježíšova láska je naší vnitřní silou, když bereme věci vážně v jejich příjemné i bolestné stránce a překonáváme je ve víře ve vítězství Boží lásky. Bůh prokázal svou moc na Kristu. Toho, kdo byl nejmenší ze všech lidí, povýšil do své slávy. Proč by totéž neučinil s námi? Bůh je láska.

Velikonoční modlitba

Pane Ježíši Kriste, přicházíš do svého vlastního, a přece jako bys do naší doby ani nepatřil. Ideálem je dnes síla, úspěch, bohatství, moc nad druhými, vítězství a porážka konkurenta. Ty ses toho dobrovolně vzdal. Všechno Ti bylo dáno od Boha, Stvořitele světa i jeho zákonů. Proč sis zvolil chudobu a prostý život? Proč jsi nezatrpl, když Ti za dobro odpláceli pohrdáním, nařčením ze zla a odsouzením? Proč jsi nás už dávno neodepsal, když vidíš, jak ničíme Boží stvoření, ubližujeme si navzájem a každý náš pokus o lásku je ubohou karikaturou Tvé bezpodmínečné a všeobjímající lásky? Tvé jednání je pro mě nepochopitelné. Svým způsobem života se Ti vysmívám a vyháním Tě za obzor svého myšlení. A přece vím, že to, jak žiji, vede bezpodmínečně ke smrti. Snažím se zachránit ještě aspoň na chvíli na trámech ztroskotané lodi a nevšímat si těch, na které žádný nezbyl. Ve skrytu svého srdce vím, a přece se nedokážu změnit. Je pro mě příliš těžké přestat hledat štěstí ve chvílovém pocitu, že jsem lepší, než druzí. Ty víš, že za chvíli bude má sebejistota vystřídána zmateným tápáním. A přece mě neodsuzuješ, ani se mi neposmíváš. Přijímáš mě takovou, jaká jsem, se všemi klady a zápory, dobrými činy i prohřešky, s tím, co jsem pochopila i tím, vůči čemu jsem slepá. Všechno špatné bereš na sebe. Platíš za všechny mé dluhy, za vše, co jsem poškodila a zničila. Říkáš ANO k mému životu. Chceš ho regenerovat v jeho základě.

Čekáš, až Ti dovolím, abys obnovil mou mysl, mé city, mou vůli. Přicházíš nevtíravě, s tichou laskavostí. Vyzařuješ radost a pokoj. Děkuji Ti, že jsi, že mě máš rád, že mi dáváš schopnost odpustit, nelpět na věcech minulých ani přítomných. Děkuji, že mi otevíráš budoucnost, která bude jistě dobrá, protože Ty jsi mi slíbil, že budeš se mnou. Děkuji za každý den života, za všechny lidi kolem, za práci a dobré činy, které mohu konat. Děkuji Ti, že mě vyhledáváš i ve zkouškách, nemoci a ztrátách a obdarováváš mě bohatstvím, které bych jindy nebyla schopna přijmout. Děkuji Ti, že mě učíš vážit si kříže – Tvého i svého, který je branou ke Vzkříšení.

Amen.

Dějiny rané Jednoty bratrské (1457-1494)

Mgr. Jiří Sladký

Historický a teologický úvod do problematiky¹

Hned v úvodu je důležité připustit, že Jednota bratrská není nějakým uzavřeným skoro až sektářským společenstvím s nemožností absorbovat i jiné teologické názory, než je původní teologie Chelčického. Navíc jejich myšlenkový prostor nebyl utvářen jen teologií, nýbrž i různými humanistickými vlivy, které měnily názory bratří a utvářely vlastní podobu Jednoty. Je tedy vidět, že uzavřenost Jednoty je alespoň v jejím pozdějším vývoji více než relativní. Nicméně i přesto, že ve sledovaném období vnímáme u Jednoty charakteristický negativní postoj k utrakvismu (kritický postoj k Římu je samozřejmostí) vedoucí k postupnému vytvoření vlastní církevní organizace, nejedná se o uzavření světu, jak tvrdí Kaňák.² V tomto bodě je vždy potřeba znovu připomínat bratrskou odpovědnost za svět.³

Proč vlastně vzniká Jednota bratrská? Zde je důležité říci, že Jednota bratrská vzniká z touhy po spasení, řekli bychom skoro z nutnosti spásy,⁴ neboť římská církev jakožto nereformovatelná nebudila důvěru ve spasení. „Římskému sboru“, jak bratří sami tuto církev nazývají, nevěří hlavně proto, že nenásleduje příklad prvotní církve.⁵ Připočteme-li k tomu současnou kritickou situaci českého království (král v klatbě, války), ukazuje se u bratří eschatologické vědomí konce světa jako základní impuls k založení vlastní náboženské společnosti. Bratří to nakonec sami vysvětlují: „Neb se bojíme jha vésti s světem, abychom s ním nezahynuli... A my z milosti božie že sme tomu hlasu srozuměli, proto jsme z Babylona vyšly.“⁶ Dokonce se pokládají za ty, kteří zachrání pravou víru,⁷ paradoxně se však distancují od chiliastů – Martina Húskey

a Mikuláše Biskupce.⁸ Prvotní autoritou nejstarších bratří byl zcela jednoznačně husitský arcibiskup Jan Rokycana. Listy Chelčického jim byly dodány později a to Janem Kolářem z Vitanovic či jinými chelčickými bratřími, kteří však nejsou součástí budoucí Jednoty bratrské a nemají s touto novou církví nic společného. Tyto spisy posílali bratří nejprve Rokycanovi, aby je posoudil.⁹ Později mu však bratří vyčítají, že je upustil a ať prý poví králi pravdu, aby si o nich nemyslel nic špatného.¹⁰

Odpovědnost bratří za svět (české království), jde tak daleko, že posílají listy i králi Jiřímu, kde mu vysvětlují své stanovisko a dokonce se mu i snaží radit, aby nehleděl na množství (početná církev ještě nemusí být ta pravá), ale aby četl a dozvěděl se jaká je situace v Čechách (nejspíš opět v otázce spasení); dále pak bratří uvádí svůj program, totiž „úmysl vydati písma zjevná, jistá a stálá, Bohem vdechnutá.“¹¹ Vzniká tedy jakési moderní pojetí církve, snad model církve budoucnosti „jakožto kvalifikované menšiny, která nemá mocenských opor,¹² ale vyznavačsky se zasazuje o pravdu, ve které vidí cestu do budoucnosti.“¹³ Proto nechceme mezi bratřími v Jednotě hledat „kolektivistické“ rysy,¹⁴ ale budeme Jednotu bratrskou vnímat vždy jako „společenství věřících“, jako „aktuální“ církev. Jednota sama se v otázce církve přidržuje základní struktury Husovy nauky o církvi, tzn. že církev je sborem všech vyvolených ke spáse, přičemž toto vyvolení znamená ctnostný život podle Kristova zákona,¹⁵ ale na rozdíl od „Božích bojovníků“ je zákon Kristův zákonem lásky, a nedá se tudíž vnucovat násilím. Jednota kritizuje instituční pojetí církve, přesto však neuznávají ani její charismatické či presbyterní uspořádání. Je zde tedy určité napětí mezi tím, co je radikální (základní měřítko je pravda) a snahou zachovat staré struktury.¹⁶ Snad proto můžeme Jednotu bratrskou chápat jako církev, ale i sektu, avšak žádný z těchto pojmů nedokáže přesně vymezit její pravou podstatu.

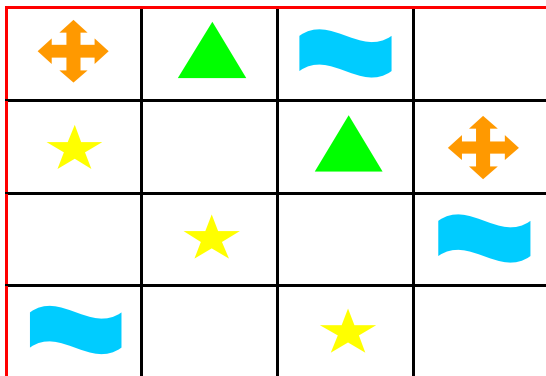
Poznámky:

- ¹ Viz blíže o problému: *J. SLADKÝ, Jednota bratrská a její působení v Třebíči*, in: *Západní Morava roč. VII.*, Brno 2003, s. 69-72.
- ² *M. KAŇÁK, K teologii bratrských postil*, in: *Bratrský sborník*, Praha 1967, s. 60.
- ³ Srovnej: *J. BIDLO, Akty Jednoty bratrské, sv. II.*, Brno 1923, s. 7-9, *List od bratří králi Jiřímu*.
- ⁴ Srovnej: *TÝŽ, Akty Jednoty bratrské, sv. I.*, Brno 1915, s. 206-217, *Spis o ouzské cestě Kristově křesťanuom náležící*.
- ⁵ Tamtéž, s. 17, *Čtvrtý list k mistru Rokycanovi*.
- ⁶ Tamtéž, s. 25, *týž list*.
- ⁷ Srovnej: Tamtéž, s. 10, *Druhý list k mistru Rokycanovi*.
- ⁸ Tamtéž, s. 8, *První list k mistru Rokycanovi*.
- ⁹ Tamtéž, s. 13, *Třetí list k mistru Rokycanovi*.
- ¹⁰ Tamtéž, s. 14, *týž list*
- ¹¹ Rozuměj „*podat pravé svědectví víry*“ - řečeno moderním teologickým jazykem, *TÝŽ, Akty, sv. II.*, s. 8., *List od bratří králi Jiřímu*.
- ¹² Alespoň z počátku, později mají bratří oporu ve „své“ šlechtě.
- ¹³ *J. SMOLÍK, Pojetí církve a úřadu u starých bratří*, in: *Bratrský sborník*, Praha 1967, s. 56.
- ¹⁴ Jako například: *J. VÁLKA, Dějiny Moravy, díl 1, sv. 5*, Brno 1991, s. 188.
- ¹⁵ K podrobnějšímu zkoumání Husovy nauky o církvi doporučujeme tuto publikaci: *J. HUS, O církvi*, Praha 1965.
- ¹⁶ *J. SMOLÍK, Pojetí církve a úřadu starých bratří*, s. 53-54

Pro děti

Zastavili jsme se na návštěvě u rodiny Plevových a ptali se, jak doma spolu prožívají modlitbu.

Maminka nám na to říká: *Naši kluci, šestiletý Matěj a tříletý Vojta, jsou dost často nemocní, tak dost často nemůžeme chodit v neděli do kostela na bohoslužbu. Děláme si proto svoji vlastní doma.*

Rady jak si užít modlitbičku v rodinném kruhu nejen v neděli:

- † Doma si můžete užít svůj čas s dětmi a Bohem podle temperamentu vašich dětí i jejich zvědavosti. Můžete jim v klidu několikrát po sobě ukázat, jak se mají pokřizovat, přečíst si text z dětské Bible, takže mu budou děti dobře rozumět, a vyložit jim podstatu jejich řečí. Nemusíte je pořád okřikovat, že mají být potichu, ale zároveň je vedete k tomu, že modlitba je důležitá a slavnostní chvíle.

Ranní

Ó náš milý Bože,
povstali jsme z lože.
A pěkně tě prosíme,
dej, ať se tě bojíme,
bojíme a posloucháme
a přitom se rádi máme.

*Naše oblíbené modlitbičky
jsou broučkovské.*

Soutěž

Dětské sudoku

Doplňte tvary tak, aby se v řádku ani sloupci neopakovaly.
Na autora/ku první správné odpovědi čeká cena: **plyšové zvířátko, stavebnice** nebo **autíčko**.

Odpovědi posílejte do konce roku na adresu Husův sbor CČSH, Demelova 1, Prostějov, 796 01 nebo na e-mail hendy.iv@gmail.com

V soutěži z minulého čísla vyhrál maňásků „ovečku“ s otvírací tlamičkou TOMÁŠ CHUPÁŇ z Určic, 12 let. Gratulujeme!

Povídej mi tatínku

1. Povídej mi, tatínku,
kdo mi stvořil maminku,
kdo mi dává vše, co mám,
a kdo mě má rád.
2. Povídej mi, mamičko,
kdo má dobré srdíčko,
i když někdy zlobívám,
přeče mě má rád.
3. Povídej mi, vždyť já vím,
že mým Otcem laskavým
je Pán Ježíš v nebesích
a má mě moc rád.

† Sedněte si do kruhu nebo kolem stolu, doprostřed dejte jednoduchý kříž a svíčku.

† Dejte dětem hrkátka, vařečky, lžičky a nechte je, aby rytmicky doprovázeli písničky.

Písnička

i rodiče

- † Mezi jednotlivými písničkami „vedete“ modlitbu – pokřižujete se, přečtete si příběh z Bible, vysvětlíte si, co se v příběhu stalo, můžete si nechat prostor, aby se každý pomodlil sám, nebo jen společně řeknete nějakou modlitbičku, kterou mají děti rády. Pomodlete se modlitbu Otčenáš a vyproste si požehnání.
- † Postup, délka i konečný obsah záleží na vás.

To-ví-dej mi, ta-tín-ku,
kdo mi stvořil maminku, kdo mi dává
vše, co mám, a kdo mě má rád.

Věčerní
V podvečer tvá čeládka,
co k slepici kuřátka,
k ochraně tvé hledíme,
laskavý Hospodine.

Přeji hodně duchovní pohody u vás doma.

PRO MLÁDEŽ

Úvod k této rubrice

Chtěli jsme vědět, co zajímá mladé křesťany naší církve. A tak jste si v minulém čísle mohli přečíst o filmu, který zaujal Michala Hvězdu. Tentokrát jsme oslovili Kubu Krejčího z prostějovské náboženské obce a dali mu volnou ruku v tvorbě aktuálního příspěvku. A zdá se, že ho baví taktizovat...

Co hrát na netu zadarmo?

Organizace ISFE (The Interactive Software Federation of Europe, organizace reprezentující evropský videoherní průmysl) provedla v roce 2010 zatím nejširší a nehlubší průzkum spotřebitelů v 18 zemích EU, kterého se zúčastnilo na 5800 respondentů mezi 16 a 49 lety.

Prayers Window

Žalm 90,8: Před sebe si kladeš naše nepravosti, do světla své tváře naše tajné hříchy.

Naše hříchy a nepravosti jsou faktem, který nelze přehlédnout. Nejde jen o ty velké, zjevné a "do nebe volající", ale právě i o ty, které se snažíme skrýt před ostatními nebo je omluvit před sebou samými. Před Božím pohledem však nelze skrýt nic.

Modlitba:

Náš Spasiteli, děkujeme za tvou lásku a péči. Jsí naším zachráncem ve chvílích, ve kterých si nevíme rady. Dej nám, prosíme, svůj mír a pokoj. Amen.

Židům 7,25: Ježíš může dokonale spasit ty, kdo skrze něj přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval.

Ježíš je stále živ, i když prošel smrtí. Vidí nám do srdce i myslí a připravuje nám pokračování naší cesty po skončení té, která vede tímto světem. V něm máme oporu a zastání proti nespravedlnosti a zlu.

Každý třetí muž a každá pátá žena – celá čtvrtina dospělých, hraje počítačové hry. Máme tu neustále se rozrůstající populace hráčů: vedle zapálených konzolistů, kteří nakupují množství her, jsou i nadšení hráči online her zadarmo. Existují hráči, kteří tráví hodiny pohlcení strategickými bitvami, zatímco jiní si jen občas dají nějakou tu logickou hříčku na svém telefonu.

A pak jsou tu hráči jako já – nechci utrácet a přitom mám těch plytkých onlinovek po krk. Po dopise od providera už ani nestahuji torrenty. A tak jsem hledal... A našel.

League of Legends

Jsi jeden z pěctice Vyzvolávačů. Jste tým a vašim úkolem bude zničit základnu soupeřícího týmu, zatímco oni se budou snažit o to samé. Každou ze tří možných cest k cíli ale hlídá série věží podporovaná jednotkami, které vyrážejí v pravidelných intervalech z vašich základen. Vyber si jednoho z 60 šampiónů, kterého povedeš do bitvy.

Základní informace			
Žánr	Hodnocení pro rodiče	Profesionální turnaje	Minimální požadavky
Fantasy, akční RTS (real-time strategy) s prvky RPG (role-playing game)	<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; display: inline-block;">PEGI 12</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 2px; display: inline-block;">PEGI NÁSILÍ</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 2px; display: inline-block;">PEGI ONLINE</div>	† Ano. Sezóna o ceny právě probíhá, asi do jara 2011. † V roce 2010 byla hra na „cyber olympiádě“ World Cyber Games Los Angeles.	† 750 MB hard disk space † 2 GHz processor † Windows XP or higher † 1 GB RAM † Any DirectX 9.0 capable video card

Vyvolávači a jejich šampióni

Zaregistroval jsem se po zkouknutí pikantního traileru. Skrz nezbytný tutoriál jsem skočil rovnou do skoro-ostře hry. Vypadá to jako Warcraft, ale hraje se to lépe. A navíc o ceny... Tohle chilly přece nemůže být zadarmo?

Zadarmo a napořád. Kdo nemá trpělivost a nechce se mu šetřit, může si samozřejmě koupit všechny hrdiny či vylepšení okamžitě za reálné peníze. Deset hrdinů na týden ale bohatě stačí k rozmanitosti. Naučit se hrát se šampiónem je stejně běh na mnohem delší trať.

Nemám trpělivost. Po několika bitvách, navíc v rozhořčení nad poslední prohrou, jsem neodolal a utratil těch pár naspořených zlatáků. Zatím se učím, proto do své vyvolávačovy knihy mohu přepsat jen ty nejjednodušší runy, ale hned se cítím jistější.

Hratelnost je skvělá, dost návyková. Pořád je co objevovat a kde se zlepšovat. Jediné, co může zkazit vaše nadšení, je trošku netrpělivá komunita, která nemá se začátečníky trpělivost. Není se čemu divit, jde v první řadě o spolupráci, a když neznáte svoji roli v týmu, nevyhrajete. I kvůli tomu je dobré obklopit se partou přátel. To se pak taktizuje...

I s runami prohrávám. Jsem proto trpělivější a šetřím na lepší. Ale hlavně zdokonaluji taktiku a pročítám rady zkušenějších hráčů. Občas neodolám a koupím oblíbeného šampióna.

A nakonec pokus o větší obecnost. V procentech je vyjádřeno průměrné hodnocení herních magazínů, které zveřejňují výtahy ze svých recenzí na www.metacritic.com. Desetinným číslem vyjadřujeme hodnocení čtenářů tohoto serveru. V závorkách je navíc uveden počet hodnotitelů, kteří se na výsledné známce podíleli.

78% (34)
8,9 (153)

www.bezpecnyinternet.cz @ www.isfe-eu.org @ www.pegi.info www.leagueoflegends.gamefan.cz @ www.en.wikipedia.org

Rozhovor s bratrem patriarchou ThDr. Tomášem Buttou

Krátce za námi je jubilejní rok naší církve. Když byste měl ten rok zrekapitulovat: je něco, co vnímáte z titulu své funkce jako obzvlášť významné nebo přínosné?

V naší církvi nelze vše nařídit a určovat shora. V případě jubilejního roku se jednalo o impuls, podnět, námět, který je buď přijat nebo není. Cenná odezva se projevila v tom, že jednotlivé diecéze a náboženské obce pořádaly své vlastní akce.

Celocírkevních akcí se konalo poměrně mnoho a byly velmi rozmanité. V lednu roku 2010 byl při bohoslužbě k zahájení jubilejního roku chrám sv. Mikuláše v Praze zcela zaplněn. Postupně se u dalších akcí zájem umenšoval a snižovala se návštěvnost. Když je akcí mnoho, tak časem upadá zájem. Přesto se domnívám, že jubilejní rok důstojným způsobem připomenul 90. výročí naší církve. Všechna předem stanovená setkání a připravované aktivity se uskutečnily.

Trvalým ovocem je například vydaná publikace „90 let Církve československé husitské“ s rozsáhlou obrazovou přílohou. Ve spolupráci s Českou televizí vznikl také film o naší církvi podle scénáře PhDr. Olgy Nytrové. Je to dokument tvořený rozhovory s některými osobnostmi naší církve. Nelze nezmínit výstavu „Od Husa k dnešku“, která probíhala v Novoměstské radnici v Praze. Trvalým svědectvím je katalog, respektive publikace se stejným názvem.

Považuji za klíčové ideové téma „Vyzbrojení vírou, láskou a nadějí“. Nešlo o formální slogan, nýbrž o hluboké a nosné hodnoty křesťanského života. Myslím, že toto téma mohlo být více rozvíjeno v teologickém promyšlení i zvěstování církve. Jistě však

řada kázání na toto téma zazněla. Sám jsem na ně kázal několikrát. Došel jsem k poznání, že je to téma živé v současném teologickém a filozofickém myšlení, zejména je nepřeslechnutelný důraz na potřebu naděje.

V průběhu jubilejního roku se po celé církvi uskutečnila celá řada setkání a jiných akcí, věnovaných tomuto výročí, anebo přímo na ně zaměřených. Byly zveřejněny také pastýřské dopisy i prohlášení. Objevilo se v tom všem něco, co byste mohl označit jako skutečně specifické právě pro naši církev, něco, v čem se možná projevila její jedinečnost mezi ostatními křesťanskými denominacemi?

K jubilejnímu roku byly zaměřeny pastýřské dopisy. Na jeho počátku bylo zveřejněno Poselství biskupského sboru (advent 2009). Sám jsem napsal několik dopisů – k přípravě (duben 2009), dopis duchovním, kazatelům a pracovníkům církve (leden 2010), dopis s pozváním na celocírkevní akce (červen 2010) a dopis členům církve (září 2010). V závěru, konkrétně v listopadu 2010, přijalo církevní zastupitelstvo prohlášení k jubilejnímu roku. Text připravoval br. biskup Petr Šandera ve spolupráci s prof. Zdeňkem Kučerou. Text se snaží vyjádřit náš vztah k Římskokatolické církvi a také jaké je naše místo ve spektru ekumenického společenství křesťanských církví. Prohlášení má trvalejší význam a může být dobrou orientací pro duchovní i členy naší církve. Současně se obracíme k sesterským křesťanským církvím. Osobitost naší církve je již dána samotným vznikem na počátku 20. století z hnutí katolického modernismu v návaznosti na dědictví Mistra Jana Husa a české reformace. Časový odstup od doby vzniku naší církve umožňuje nové pohledy na Římskokatolickou církev, zvláště poté, co prošla obnovným hnutím a II. vatikánských koncilem. Specifická je pro naši církev samostatnost a svébytnost, neboť nejsme přímou součástí věroučných a organizačních celků katolických, pravoslavných a protestantských. V tom je určitý klad, ale i úskalí

a křehkost. Nedoceněný je dosud přínos naší církve pro rozvoj meziválečné architektury, konkrétně osobitých a hodnotných církevních staveb.

Výročí by nemělo být věnováno pouze ohlídžením se za minulostí, ale raději by mělo být impulsem, který pomůže nasměrovat další život církve. Lze to říci i o našem uplynulém jubilejním roce? Jak to vnímáte jak z pohledu své role patriarchy, tak z pohledu církve? Pravděpodobně jsou před námi roky, které na nás budou klást velké nároky a nebudou vždy lehké na přežití. Co vidíte v této perspektivě jako největší naději a posilu specificky pro naši církev?

Zacílení přípravy a průběhu jubilejního roku mělo napomoci k sebeuvědomění našeho církevního společenství. A to nejen v podmíněné historické a společenské realitě, nýbrž jako součásti Božího lidu. Cílem nebylo rozhodně jen vzpomínání na minulost, ale orientace na cestě a jejích křížovatkách k budoucnosti. Možná pro někoho až příliš převažovala historická tematika. Ale historii nelze přehlížet, nýbrž je třeba se s ní vyrovnat. Pohled na minulost vlastní církve nás může zneklidňovat a možná někdy až deptat. A to ze dvojího důvodu. Když se zdůrazní negativní jevy, které jsou s cestou naší církve spojeny, jako povrchnost či dokonce odpadnutí od víry některých členů, tak nám to příliš velké sebevědomí nepřidá. Když naopak vidíme kladné znaky naší církve, jako byla obětavost a nadšení víry prvních generací, jejich tvůrčí aktivity a rozsáhlá stavební činnost, tak při srovnání s naším přítomným stavem to v nás může také vyvolávat skleslost. Poznání historie své vlastní církve nás však v negativním může poučit a v kladném inspirovat.

Ve zkratce a zjednodušeně řečeno: naše církev prošla za těch 90, dnes již 91 let, cestou od moderny k tradici. Jistě návrat k tradici je pozitivní. Ale neschází nám to, co měla zakladatelská generace, totiž zřetel k budoucnosti? Neztratili jsme tvůrčí a svobodný při-

stup k budoucnosti? Naše křesťanská existence se má pohybovat mezi čerpáním jistot z tradice a svobodným a riskantním přístupem k budoucnosti. V tom je nárok i naděje pro naši církev jako společenství těch, kteří náležejí Ježíši Kristu, svému Pánu a Spasiteli. Jestliže rok 2010 byl rokem „slavností“, pak rok 2011 bude zřejmě rokem trpělivé běžné práce a služby i náročných zápasů.

Děkuji za rozhovor.

Otázky kladl Miroslav Kubíček

Ohlédnutí za výstavou praporů

Dne 7. 11. 2010 byla v Husově sboru na Botanické v Brně zahájena výstava praporů, která byla součástí 60. výročí ustavení naší diecéze. Výstava praporů byla zahájena slovem bratra biskupa Petra Šandery a bratrem patriarchou Tomášem Buttou. Jejich promluvy zde uvádíme.

Výročí diecéze bylo zakončeno slavnostními bohoslužbami, které se konaly 27. 11. 2010. O jejich průběhu informoval bratr Marcel Sladkowski v článku, který uveřejnil Český zápas č.51.

Zahájení výstavy praporů

kázání br. biskupa při zahájení výstavy praporů 7. 11. L.P. 2010

Milé sestry, milí bratři, vážení hosté,

zahajujeme výstavu praporů. Nikdy by mne nenapadlo, že se budu na něčem takovém jako je výstava praporů podílet. Jsem z generace, která si vůbec nepotrpí na prapory, vyšitá hesla, slogany a fangle nesené v průvodech. Přiznám se, že jsem donedávna jen matně tušil, kde je asi skryt prapor mé obce. A nepovažoval jsem jej za důležitý. Teprve příprava této výstavy mě přiměla hledat jej a podívat se, v jakém je vůbec stavu, zda je ještě vůbec vystavitelný a tak. Našel jsem jej a dnes je tu mezi vystavenými exponáty.

Hledání mne vedlo k přemýšlení nad konkrétními prapory i nad praporem coby symbolem. Začínám je přece jen považovat za důležité. Prapor, korouhev... Když se podíváme do Bible, najdeme řadu míst, kde se o korouhvi, praporu píše. Třeba: „*Hospodin je má korouhev*“ (Ex 17, 15). Nebo: „*V onen den budou pronárody vyhledávat kořen Jišajův, vztyčený jako korouhev národům, a místo jeho odpočinutí bude slavné*“ (Iz 11, 10). A do třetice: Milá (=Nevěsta Kristova) říká o svém Milém: „*On mě uvedl do domu vína, jeho prapor nade mnou je láska*“ (Pís 2, 4).

Naše prapory a korouhve nás vedou k zamyšlení nad námi samými – nad našimi shromážděními. PŘIPOMÍNÁJÍ NÁM, ŽE JSME POUTNÍKY A TAKÉ BOJOVNÍKY. Naše putování a náš boj má však zcela jiný charakter. Vede nás Bůh a jeho láska. NECHÁME SE VÉST? PŘIJÍMÁME TOTO VEDENÍ? SHROMAŽDUJEME SE POD KRISTOVÝM PRAPOREM?

Prapor nám také připomíná, že máme poslání vůči světu. Máme ukázat, kdo nás shromažďuje a vede. JSOU NAŠE KOROUHVE TAKOVÝM ZNAMENÍM OKOLNÍMU SVĚTU? POMÁHAJÍ VE ZMATKU NACHÁZET SPRÁVNÝ SMĚR ŽIVOTA?

Prapory zde vystavené jsou – myslím, až na jednu výjimku – svědectvím doby minulé, svědectví doby, kdy vznikaly, světa, který zanikl a je pro nás minulostí. Ale současně nám PŘIPOMÍNÁJÍ NAŠI SOUNÁLEŽITOST S GENERACEMI PŘEDKŮ. Myslím na sestry z naší obce, které je vyšívaly, a dnes už nejsou

mezi námi. Myslím na bratry, kteří je nosili v průvodech a slavnostech, a nyní patří k církvi oslavené. Myslím na radost, nadšení, odhodlání a touhu po obnově církve a světa, po pravdě a pravdivém životě, po svobodě, které pro ně byly tak důležité. Myslím i na to, co se všechno od té doby odehrálo, co doba s těmito ideály a nadšením udělala, ale také co znamenají pro nás dnes. **Touha po pravdě a pravdivém životě, po skutečné svobodě a obnově přece nepatří jen minulosti, ale i dnešku a každé době.** Vyjadřuje se jinak. Každá doba hledá svůj způsob vyjádření.

JAKOU RADOST, JAKÉ NADŠENÍ, JAKOU TOUHU PO OBNOVĚ NEJEN CÍRKVE, ALE I SVĚTA, MY LIDÉ „PŘEVÁLCOVANÍ“ MODERNOU A NYNÍ POST MODERNOU MÁME A NESEME? JAK JE VYJADŘUJEME? JAKÉ KOROUHVE BYCHOM UDĚLALI DNES? CO BYCHOM NA NĚ VYŠILI? CO TOUŽÍME UKÁZAT SVĚTU KOLEM NÁS?

Přeji nám všem, aby tato výstava, stejně jako celé jubileum církve a naší diecéze, bylo nejen vděčným ohlédnutím se za minulostí, ale také novým podnětem a inspirací k rozhovoru o hledání a naplňování našeho poslání. Ve zmatcích a nejistotách naší doby je dobré vědět, že **SMĚR UDÁVÁ KRISTUS. Že JEHO PRAPOR NAD NÁMI JE LÁSKA.** To je moc dobře.

ThDr. Petr Šandera

Prapor jako náboženský symbol

V Bibli ve Starém zákoně se hovoří o korouhvi vztyčené k vítězství (Iz 62,10) a ke shromáždění Božího lidu (Iz 11,12), ale i o korouhvi zvednuté k ústupu (Ž 60,6). Izraelské kmeny byly označeny prapory vyjadřující jejich příslušnost (Nu 1,52; 2,2). Nevíme, jak přesně tyto korouhve užívané Izraelci vypadaly.

Ve starověku užívaly korouhve egyptské, perské a asyrské armády, podle kterých se rozlišovaly. V římské armádě se nosily odznaky a prapory. Žerdi odznaků byly zdobeny věnci, obrazy božstev, vojevůdců nebo císařů. Při praporech a odznacích římských vojáků přísahali. Při pochodu armády byly nošeny v prvních řadách. V bitvě se s nimi naopak ustupovalo do posledních řad. Ztráta pra-

poru byla největší potupa. Prapor, vlajka či korouhev i standarta pocházejí sice z vojenského prostředí, ale měly současně náboženský charakter.

V křesťanské ikonografii vyjadřuje prapor vládu, moc a vítězství. Proto v křesťanském výtvarném umění nacházíme prapor ve spojitosti s Kristovým vzkříšením a jeho vítězstvím nad smrtí. Prapor drží v ruce vzkříšený Kristus nebo jeho symbol Beránek. Toto zobrazení nacházíme již od 10. století (Evangeliář Jindřicha II.). Prapor je znamením Kristova vítězství nad smrtí (Mistr třeboňského oltáře, 14. století). Vzkříšený Kristus drží prapor v levé ruce na znamení, že vítězství přináší jeho láska. Na počátku 16. století v prostředí německé reformace se vyskytuje motiv, jak zmrtvýchvstalý Kristus praporem ve tvaru kříže probodává smrt a ďábla (Lucas Cranach – Alegorie spasení a hříchu. kol. 1529). V křesťanském umění je prapor také atributem bojovného archanděla Michaela a svatých rytířů a bojovníků. Český kníže svatý Václav je zobrazován s praporem.

Ve středověkém boji měl prapor důležité místo jako rozpoznávací znamení. Korouhve na kopí středověkých rytířů byly ozdobeny symbolickými motivy a znaky. Vyjadřovaly společenské postavení rytíře a rodovou sounáležitost. Znak kříže na praporu má souvislost s křížovými výpravami do svaté země.

V husitském vojsku to bylo obdobné, neboť prapory měly signalizační funkci při šikování. V Žižkově vojenském řádu byl položen důraz na korouhev v souvislosti s kázní. Husitská vojska a jejich jednotlivé části byly označeny korouhvemi. Stejně tak měla korouhve i města. Podoba a tvary korouhví a praporeců byly rozmanité. Koncem 14. a počátkem 15. století byly nejčastěji ve tvaru dlouhého trojúhelníku. Na dobových vyobrazeních nacházíme též prapory čtvercové se sestřiženým cípem. Ústředním znamením na korouhvích husitů byl kalich – symbol husitské reformace. Objevuje se též nápis „Veritas vincit“ (Jenský kodex). Pokud jde o barvu, není nikdy doložena černá a bílá s červeným kalichem. Nejčastěji bylo zřejmě zbarvení červené se zlatým kalichem (Jenský kodex). Praporec s kalichem ve spojení s paprscitou monstancí s hostií nesenou husitským knězem, vyskytující se na dobových

zobrazeních, vyjadřuje symboliku přijímání podobojí (Jenský kodex, Göttingenský rukopis).

V Římskokatolické církvi se užívaly a užívají při procesích korouhve, které se vyvinuly z kříže nošeného při procesích, na jehož příčné břevno se připevňovala zdobná látka.

V Církvi československé husitské byl v prvních desetiletích hojně užíván prapor při různých slavnostech, například při otvírání nového sboru, svátcích a zvláštních shromážděních. V návaznosti na symboliku české reformace se stal vyjádřením církevní sounáležitosti. V usnesení I. řádného sněmu je uvedeno, že prapor Církve československé je buď bílý s rudým kalichem nebo černý s rudým kalichem. Černá barva je výrazem duchovního boje, bílá je symbolem pokoje (Zpráva o I. řádném sněmu 1934, s. 148). Ve Zpěvníku duchovních písní sestaveného dr. Karlem Farským je praporu věnována samostatná píseň (č. 15). Svě prapory měly náboženské obce, případně jednoty mládeže. Dokládají řemeslnou a uměleckou tvořivost i živou inspiraci z husitské doby v počátku 20. století. Umělecky hodnotné prapory vytvořil například František Bílek. Četné užívání praporů v Církvi československé (husitské) bylo ovlivněno mentalitou doby, kdy prapor měl významnou symbolickou a společenskou hodnotu. V pozdějším období vedly vnitřní ideové důvody (tzv. biblická teologická orientace) i vnější politické důvody (omezení veřejných církevních shromáždění v čase totality) postupně k umenšení významu užívání husitských praporů.

V současnosti se užívají husitské prapory při některých slavnostních příležitostech jako například při průvodu v rámci shromáždění v Betlémské kapli nebo při pouti ve Škodějově u Semil – rodišti prvního patriarchy dr. Karla Farského. Příležitostí k vyvěšování vlajky s kalichem na sborech Církve československé husitské jsou například svátek mistra Jana Husa nebo vznik samostatného státu.

Prapor byl významným obecně kulturním prvkem od starověku a zůstává jím až po současnost. Má vztah i k náboženství a křesťanské ikonografii. V Církvi československé husitské jeho užívání navazuje na symboliku české reformace.

ThDr. Tomáš Butta, Th.D.

Pozvánky

Akademický klub Tábor zve v příštím akademickém pololetí na tyto přednášky:

15. ledna 2011: Karel Viktorin – Japonsko, jak ho vidí náš student

11. února 2011: Marie Koláčková – O Izraeli

10. března 2011: RNDr. Blažena Koukalová – Pohled do nitra rostlin

14. dubna 2011: PhDr. Ivo Plaňava – Otazníky a vykřičníky v lidské komunikaci-2

12. května 2011: Ing. Borek Bayer – Vyprávění o obsahu poslední monografie

9. června 2011: Tibor Skalka: Poznatky studenta právní fakulty

Setkání se konají vždy ve 14:30 hodin ve farní místnosti Církve československé husitské **Botanická 1, Brno, 2.poschodí**. Následující sobotu pořádné vycházky.

* * * * *

Brněnská diecéze srdečně zve na bohoslužby k 91. výročí založení církve, které se konají **8. 1. 2011 v 15:00 hodin na Botanické 1, Brno**. Liturgii povede bratr **biskup ThDr. Petr Šandera** společně s **Mgr. Jurajem J. Dovalou**, farářem v NO Hodonín a administrátorem v NO Břeclav, který poslouží kázáním. Zpívat bude pěvecký sbor pod vedením ing. Jana Richtera.

Po bohoslužbách představí Mgr. J. J. Dovala svoji novou knihu.

* * * * *

NO Botanická zve na tato shromáždění:

leden: V rámci **Aliančního týdne modliteb** v **Husově sboru na Botanické** bude shromáždění ve **čtvrtek 13. ledna od 18:00 hodin**. Káže **Ondřej Kolář** z **ČCE** na text: **J 19,28 „Žízním“**.

Účastníme se také **Týdne modliteb za jednotu křesťanů**. Sejdeme se v **úterý 18. ledna v kostele sv. Jakuba v 19:00 hodin**. Kážou zástupci **6 církví**.

únor: V **Husově sboru na Botanické** bude **výstava fotografií Dr. Petra Bezdičky**.

březen: **Shromáždění ke Světovému dni modliteb** se bude tradičně konat **1. pátek v měsíci – 4. března v 18:00 hodin**.

Nabídka nových knih z tiskového střediska

V roce 2010 vyšly tyto tituly:

M. Skálová: Pokoj vám (knížečka pro starší a osamělé)

J. Dachsel: Několika pěšinami

(básně - překlad J. a Z. Svobodovi)

J. Wienerová: Vrásnění *(básnická prvotina)*

J. J. Dovala: Kyrie eleison /modlitby z podzemia/

Zvěstník 2010 *(časopis zlínské náboženské obce)*

Modlitby *(sestra Pavlíková, Havl. Brod)*

J. Wienerová, Z. Svoboda: Sada pohlednic na celý rok

M. Kubíček: Sada pohlednic - Symboly

Úplnou nabídku diecezních tisků najdete na webových stránkách brněnské diecéze: www.cshbrno.cz pod heslem „Tiskové středisko Brněnské diecéze“. Knihy a ostatní tisky si můžete objednat u Ing. Pavla Pospíšila na adrese:

Bří Lužů 290, 688 01 Uherský Brod,

nebo na e-mailu:

pp.goldp@seznam.cz

Brněnská diecéze vydala k 60. výročí ustavení brožuru s názvem:

Kdo žízni, at' přistoupí...

Tato brožura stojí 40,- Kč a je možné ji zakoupit v náboženských obcích nebo na diecézi:

Joštova 7, 602 00 Brno.

Výročí a narozeniny

Výročí kněžského svěcení:

Mgr. Dana Konečná – 29. dubna 2001

Narozeniny v období leden – duben 2011:

Mgr. Eva Buttová – 17. ledna (35 let)
farářka v NO Brno, Botanická

Mgr. Jiří Sladký – 31. ledna (35 let)
farář v NO Hrotovice

Mgr. Dana Konečná – 19. dubna (60 let)
farářka v NO Hovorany

Srdečně blahopřejeme.

Datový plán

Leden:

- 2. 1. – rozhlasové bohoslužby (Botanická)
- 4. 1. – modlitba Taizé (Botanická)
- 7. až 8. 1. – Kurz základů teologie
- 8. 1. – zasedání Ústřední rady
- 13. 1. – VKD Vysočina
- 15. 1. – modlitba Taizé (Prostějov)
- 21. až 22. 1. – vzdělávání
- 25. 1. – VKD Východní Morava
- 28. 1. – jednání Diecez. revizního finančního výboru
- 29. 1. – jednání Diecezní rady

Únor:

- 1. 2. – modlitba Taizé (Botanická)
- 3. 2. – VKD Brno
- 4. až 5. 2. – Kurz základů teologie
- 10. 2. – VKD Vysočina
- 12. 2. – zasedání Ústřední rady
- 17. 2. – Teologický poradní sbor
- 18. až 19. 2. – vzdělávání pro statutáře NO
- 19. 2. – modlitba Taizé (Prostějov)
- 22. 2. – VKD Východní Morava

Březen:

- 1. 3. – modlitba Taizé (Botanická)
- 4. až 5. 3. – Kurz základů teologie
- 9. 3. – Popeleční středa

- 10. 3. – VKD Vysočina
- 12. 3. – zasedání Ústřední rady
- vikariátní shromáždění Brno
- 18. až 19. 3. – vzdělávání
- 19. 3. – modlitba Taizé (Prostějov)
- 22. 3. – VKD Východní Morava
- 25. 3. – jednání Diecez. revizního finančního výboru
- 26. 3. – jednání Diecezní rady
- diecezní setkání kazatelů a pastoračních asistentů (St.Brno)

Duben:

- 1. až 2. 4. – Kurz základů teologie
- 4. až 6. 4. – duchovní cvičení
- 5. 4. – modlitba Taizé (Botanická)
- 7. 4. – VKD Brno
- 9. 4. – zasedání Ústřední rady
- 8. až 9. 4. – Jarní kuropění – diecezní setkání malých zpěváků
- 14. 4. – VKD Vysočina
- 16. 4. – modlitba Taizé (Prostějov)
- 17. 4. – Květná neděle
- 21. 4. – Zelený čtvrtek
- 22. 4. – Velký pátek
- 23. 4. – Bílá sobota
- 24. 4. – Hod Boží velikonoční (SSF)
- 25. 4. – rozhlasové bohoslužby (Hradec Králové)
- 30. 4. – Diecezní shromáždění

Vinný kmen č. 3
občasník Brněnské diecéze

Vydala Brněnská diecéze Církve československé husitské
v roce 2011

© Brněnská diecéze CČSH

Redakční rada: šéfredaktor: Miroslav Kubíček, členové: Milan Vostřel,
Michaela Kubíčková, Mariana Košíčková, Pavel Pospíšil

Sazba a tisk: Tiskové středisko DR CČSH v Brně.
Fotografie neoznačené autorem pochází z archivu DR.

Určeno pro vnitřní potřebu CČSH